

IX. ZAKLJUČAK

Nogomet je stvarno fantastična igra, koja svojom posebnosti nije zaobišla ni lički prostor, a posebice njezin centar Gospić. Već stotinu godina mladi Gospićani i Gospićanke igraju i žive ovu najsporedniju stvar na svijetu. Mnogi nogometaši u dužoj povijesti gospićkog klupskog nogometa nisu taj sport smatrali pustim fizičkim dokazivanjem, nego im je značio mnogo više. Možda je najzornije fenomen nogometa i utjecaj te igre na pojedinca i društvo prikazao glasoviti francuski književnik Albert Camus, koji je rekao: *Sve što znam o moralu i ljudskim obvezama, to dugujem nogometu.*

U brojnim razgovorima s gospićkim igračima i djelatnicima uvjerio sam se kako im nogomet nije tek isprazna igra, zabijanje golova te zasluženje *ice* i *piće* nakon utakmice, nego mnogo, mnogo više. Iako su protiv njih bili i teški materijalni uvjeti u klubu i nerazumijevanje mjerodavnih tijela, gospićki nogometaši svojim angažmanom pokazali su što je zajedništvo i kako se voli nogomet, ali i grad iz kojega su potekli. Više od sto godina loptanja po gospićkim „barama” i „ledinama” za jedan gradić nije malo. Prve inicijative krenule su od sportskog društva Hrvatski sokol da bi se i službeno osnivali prvi nogometni klubovi – I. Lički Sportski Klub Hajduk i HŠK Gradjanski, te uključili u gospićku stvarnost.

Počeci nikako nisu bili laki, jer zajednica nije smatrala nogomet odveć lijepom i za ljude korisnom aktivnošću, a kada se dodaju nacionalni i politički animoziteti, primjećujemo da u početku nogomet nije bio instrument jačanja sportskog duha, nego društveni fenomen podložan kritici zajednice i ondašnjeg društva. Ipak, s vremenom je nogomet, zahvaljujući mladim intelektualcima, obrtnicima i entuzijastima, osvojio srca ve-

likog djela stanovništva grada na Novčici. Kako već biva i s drugim kulturnim i sportskim aktivnostima, klubove su razvijali entuzijasti, sportski djelatnici koji su prije svega voljeli nogomet i sve pozitivno što taj sport nosi. U vremenu nakon svakog rata trebalo je doslovce krenuti od početka, pa su nastajali prvi klubovi poslije Prvog svjetskog rata, pa sportska društva poslije Drugog svjetskog rata, a u novim društvenim i političkim uvjetima nastalim raspadom Jugoslavije gospićki nogomet nastavio je djelovati.

Tijekom stotinu godina stotine osoba radile su uglavnom volonterski na razvoju nogometa u Gospiću. Nezahvalno je isticati pojedince, ali svakako treba reći da su sportski djelatnici i fanatici poput Luke Adžije, Jože Kursa, Josipa Šupera, Petra Frkovića, Tonija Valentića, Milana Devčića, Marka Tomca, Stanka Šimunića, Miroslava Mesića, Karla Tomljenovića, Ivana Grivičića i mnogih drugih davali nebrojene dane za razvoj gospićkog kluba. Ovaj klub dobra je nogometna priča upravo zato što je djelovao i djeluje za dobrobit sporta i generacija koje dolaze. Stoga, silno želimo i dalje puno uspjeha Gospićkim plavima te barem još stotinu godina uspješnog loptanja po ličkim ledinama.

Značka ŠK-a Gradjanski iz Gospića, 1931.